

Psalms

erit in fine sine fine. **Esa. l*j***. **Consolab*is*** dominus syo gau-
dium et eticia inuenient in ea gratiactio et vox laudis. v*l*
pot iungi sic (et dicant) istud quod sequitur (semp magni-
ficeretur dominus) id est magnus reputetur. sicut in se magnus
est: quia maior fieri non potest. hoc dicat illi (qui diligit sa-
lutare tuum) id est xpm. de quo **Luc. ii**. **Quia** viderunt oculi
salutare tuum. **H** est argumentum ex charitate debet habere qui
vult predicare. vnde Grego. **Officium** predicationis assume-
re non debet qui charitatem ad proximum non habet. **E**t nota
quod si sit in predictis tribus verib*is* notata fuerit tria mala.
cordis. oris operis. ita in hoc solo versu notantur tria bona
cordis. cum dicit (exultent et letentur) operis cum dicit (que-
rentes te) oris cum dicit (et dicant tibi) et notatur infinitas
mali. q*u*o hoc quod malum ponit in tribus versibus. bonum autem
in viuendo. **N**e in hoc versu non tunc tria bona sed undecim bo-
na tanguntur contra undecim mala (exultent) contra accidi-
am (letentur) contra iram (super te) contra ei predictate. q*u*o non
super aurum vel argentum (omnes) contra singularitatem.
(querentes) contra pigriciam (et dicant) contra taciturni-
tatem confessionis et laudis (semp) contra li territatem
boni (magnificet) contra inuidiam (d*omi*sus) contra superbia.
(qui diligunt) contra odium (salutare) per insursumitate spus.

²⁵ **E**go autem mendicus sum et pauper: dominus sollicitus est mei.

Ego autem te). q.d. dico quod exultent et letentes super te omnes querentes te non aliena que sunt huius mundi et quod te soli debent querere ergo dicit dominus omnipotens. oculis eius quod exemplum meum est hoc est (ego autem mendicus sum et pauper) mendicus sum propter quod querens ab aliis necessaria. nec hoc sine ostendit ne cessaret faciebat sicut quandoque facit trutani. et ideo non dicitur mihi mendicus sed et pauper. iij. **V**obis. viii. **S**citis gratiam domini nostri iesu christi: quoniam propter nos egenus factus est cum esset dives. hoc est quod dicit in psalmis. **G**audium in vobis dives et paupers (et dominus sollicitus est aici) unde **M**attheus. **Angeli** accesserunt et ministrabant ei.

24 Adiutor meus & protector meus tu es;
deus meus ne tardaueris.

(Adiutor meus) in mirabilib⁹ faciendis (et protector⁹ me⁹)
us⁹ in pſecutionib⁹ us⁹ illatis (tu es). q.d. in hoc apparet quod
domin⁹ ſollicetur⁹ eſt mei: quia et adiuuat ad bonū et prote-
gat a malo. Deut. xxixij. In domino ſcutū ariſil⁹ mei (de-
us meus ne tardauerit) redde mihi pmiū paſſionis ut alii
fortiores fiant ad parienter ſuſtineādū: de illo merito et pre-
mio dicitur Phyl. ii. Humiliauit ſemetiipm fac. obed. vi. qd.
ad mortem. morē aut crucis. ppter qd et deus exaltauit ihu
lum tc. Ita etiā debet diſere imitatores tpi (ego autem mem-)

Moralit. dicus sum et paup'bec em duo in eis q' le tpi ministros es-
se p'sentur summi debet esse. **D**ulti enim sunt mendici qui
paupes non sunt: sed mendicatio diuitias congregat. ut tru-
canni et etiam questuari predicatores. et quotq' sunt clerici et
prelati q' oblationes recipiunt et req'riunt: et ex his thesauros
faciunt vel immoderate expendunt paupes vero et non mendici
sunt multi paupes ad l'sam q' mendicare erubescunt. et
hij non sunt paupes spiritu sed re tñ. **I**n christo autem et
suis imitatorib' nec paupetas a medicitate nec mendicitas
a paupertate recedit. **L**ertum vero oportet habere qd sequitur
ex confidentia de domini missione unde dicitur (domini) q' cu-

Tres sp̄es hominum odit deus. **S**icut enim sollicitus ē mei) et sic in hoc versu notantur tria que deus diligat et odit eorum contraria. sicut dicit Eccl. xxv. **T**res sp̄es omnia anima mea et agravor valde anime illorum diuinitatem medacent pauprem superbū senem fatuum et insensatum. diuites medaces sunt quod mendicantes paupertatem profiterentur. sed in thesauris recondentes vel deliciose viventes pauperes sunt. sed vivendo diuites sunt. paup superbus est quod mendicare erubescit. hoc enim et superbia est. scilicet fatuus est qui cōq; plenus mudi sapientia quod stulticia ē apud deū. dei sapientie non adhescit que dicitur. **P**rimū querite regnum dei et iusticiā eius. et hec oīa adhicietur vobis Mat. vi. Et eradicato fundamento ecclesie et religionis quod est petra ipsa diuitias dicunt esse fundamentū.

vnde cum in aliqua ecclesia vel religione non sunt diuitiae
dicunt quod sine fundamento est. sed magis credendum est apostolo quod dicit. *J. Thos. iii.* Fundamentum aliud nemo potest
ponere propter id quod positi sunt quod est Christus Iesus. id dicit hec veritas
pauperibus domini solli. et mei id est alibi deo in propria. Facta super dominum
curam tuam et ipse tecum erit. et *J. Pet. v.* Domine sollicitudinem vestram
piscientes in eum. quoniam ipsa cura est de vobis nec tamen sollicitus
est prouidendo sustentatorem sed et adiutor est in operatione
et pectorum in tentatione. vnde adiungit adiutor meus et prote
ctor meus tu es. supple in presentia in futuro eris salvator.
ne diu te caream (deus meus ne tardaueris) tu scis quod deus
es per creaturam. meus per recreationem (ne tardaueris)
quoniam cito venias ad saluationem. *Isaie. xxxv.* Pusilli am
icos confortamini nolite timere: ecce deus vestrum ultionem ad
ducet retributio[n]is deus ipse veniet et saluabit nos. primus
dicunt ultionem quantum ad malos. sed quantum ad bonos dicit
saluabit nos. quod nobis prestare dignet ipse salvator. Jesus
Christus Amen.

Beatus qui intelligit super egenum
b et pauperem: in die mala liberabit
eum dominus.

Ctitulus. In finem psalmis David. Iste titulus pater. sicut autem Hiero. titulus talis est. In finem intellexi filij chore. Sepe in titulis psalmorum sit mentio de filiis chore. quod licet chore propter ambitionem suaz pierat. ut legitur. **M**ur me. xv. **T**amec quidam de suis filiis maliciam illius non sumpsit: tanta dauid in ministerio domini sunt assumpti. **H**ec propter nomis interpretationem maxime sumunt in isto titulo. chore enim caluaria interpretatur. in quo loco crucifixus est dominus. et filii chore dicuntur specialiter imitatores domini. **A**nde iste est sensus tituli intellectus huius psalmi. **L**endes in finem christum attribuit filiis chore. id. imitatores passionis christi. **I**ntentio est ut moheet credere in christum deum et pauperem crucifixum resuscitatum. **V**nus trinitas est postea. **P**rimo commendat eum qui christum pauporem et egemenum videbat nihilominus cum esse verum deum credit. **S**cndo agit de passione ibi (inimici mei) **T**ercio de resurrectione ipsius ibi (tu autem domine) **D**icit ergo (batus qui intelligit super egemenum et pauporem) christum. i.e. quod propter hoc quod oculis corporis videt eum pauprem et egemenum. oculo fidei intelligit quod supra id quod videt est. scilicet divinitatem in eo esse intelligit quod fidem. **A**ct. xv. **F**ide purificans corda eorum. **M**att. v. **B**eatissimum corde quoniam ipsis deum videbunt (super egemenum et pauperem) Christus fuit egenus et paup. sicut et predictum est ibi. **E**go autem mendicus sum et paup. **E**t super istum etiam debemus intelligere. i.e. in eum ut recognoscimus quod per nos fecerit. **V**nus Eccl. xxix. **G**ram fideiussoris ne obliniscaris. dedit enim per te animam suam. sed sicut dicitur Esa. lvii. **I**ustus periret et non est quod recogitat in corde suo. **N**on etiam sic legi (batus qui intelligit super egemenum et paup.) i.e. super christum qui egensus et paup est in membris suis. sicut dicitur est in iudicio. **V**nus Mat. xxi. **N**udus fuit et coquustis me tecum. **E**t ite quod unum ex minimis meis fecisti: mihi fecisti. sed multi sunt quod nolunt intelligere super istum egenum. sed satis attenti sunt super eum divitiae. **V**nus dicit Augustinus. Christus donat et eget quoniam donat vis accipere. quoniam etegit non vis dare. vel sic. (super egumenum et paup.) quoniamque et dicit (intelligi) quod maius est dare aiham propatiendo quam pecuniam. **E**t effundit esurienti aiham tuam et aiham afflictam repleveris: oriebas in tenebris lux tua. et debemus intelligere super eum quod est eiusdem naturae nobis omnium et eiusdem conditionis. et de eodem luto Job. xxxviii. **D**e eodem quoque luto ego formatus sum.

Contra hanc sententiam dicitur quod non potest esse etiam
malum ex parte rationis.

Cad litteram Deut. xv. Non deerunt pauperes in terra habitacionis tue.

Clxviii. Cor. viii. Propter nos egenus factus est. Matthei. viii. Filius homini non habet ubi caput redinet.
Claustralis. ii. Cor. vi. Canes nibil habentes. Matth.

Eccenos reliquias omnia.
Equilibet humilis. **M**at. n. **F**estati pauperes spiritu. **E**la-

Liberumlibet blamare. 21. Pat. v. Beati pauperes spiriti. 21.

2
Dauph.
ius multi-

Quadragesimus

XCVIII

Volvi. **A**d quæ respiciā nisi ad paupculum tē.

Costitūs. **L**ob. iii. **P**aupem vitā gerimus tē.

Martyr. **E**ccl. viii. **P**aup lēsus tacebit. **H**eb. xi. **E**gen. es angustiati afflicti tē.

Aplus **A**c. iii. **Q**urz targentū nō est mibi.

Penitens. **E**ccl. x. **P**aup gloria per disciplinam. **E**saie viii. **E**legi te in camino paupertatis.

Captivus. **G**en. xl. **E**rescere me facit deus in terra paupertatis mee.

Olliſatus. **P**rouer. vii. **M**elior est pauper t sufficiēs sibi q̄ gloriōsus t indigenis pane. **E**ccl. viii. **P**aup locut⁹ est et dicunt. q̄s est hic tē.

Pauper malus multiplex.

B **D**iabol⁹. **P**rouer. viii. **E**gestas a dño i domo impij.

Paup ma **H**ypocrita. **A**pocal. vii. **M**escis q̄ tu es miser t miserabilis multi, lis et pauper.

Diger. **E**ccl. xl. **F**ili tpe vite tue ne indigeas.

Maledictus. **E**ccl. viii. **N**equissima paupertas in domo impij.

Impatiens. **P**rouer. viii. **Q**ui pauper est increpationē non sustinet.

Nendar. **E**ccl. viii. **E**recreatio diuitis pauper.

Infirmus in f. de. **E**ccl. vii. **E**st homo marid⁹ egens recuperatōne plus deficiens virtute t abūdās paupertate.

A adulter. **P**rouer. vi. **Q**ui adulter est ppter cordis inopiam perdit animā suam.

Clarius. **B**eronymus. **Q**uaro deest tam qđ habet q̄s qđ nō habet. **E**ccl. xxi. viii. **S**ubstātia inopis fm̄ cor ei⁹. **S**ic ergo tr̄spliciter intelligēdūm ē (sup egenū et paupem) p fidem ut dictū est diuinitatis in rpo p cōpassiōne ad chūstum. p cōpassiōnem ad paupes: t boni q̄ sic (intelligit sup egenū t paupē) multa bona pmittit. **P**rimū est bonū vite eterne qđ diuiditur in duo. **P**rimū est babere om̄ne bonū. de quo dicit (beatus) ille cīm est bētū cui oia op̄ata succedit. **S**ecundū est carere oīm malo. de quo subiungit (in die mala liberabit eum dñs) dies mala ē dies mali ci⁹. **E**clias. vii. **D**ic mala p̄caue que dicit mala mali cia pene **S**oph. i. **D**ies ire dies illa dies ebulaōis t angustie dies calamitatē t miserie tē. **S**ecōdū pmittit ei bōa vite p̄nis plura p̄mo grām conseruantē. vnde dicit.

Bominus conseruet eum t viuifacet eum t beatum faciat eum in terra: t non tradat eum in animam inimicorum eius.

Conseruet eum q̄ intelligit credē. **J**ere. v. **D**ñe ocultū tui p̄spicūt fidem. vel (eū) compatientē rpo t in se t in paupibus. p̄. **C**ustodit dñs oēs diligentes se (conseruet) id est ex toto seruet. **J**ah. ii. **Q**ui offendit in uno fact⁹ est oīm reus. vel (conseruet). i. cum illo seruādo seruet. **L**oz. vii. **D**ei adiutores sumus. vel (conseruet) id ē cū alijs seruet. **P**rouer. xviii. **F**rater q̄ adiuuat a fratre. q̄. cūtias firma. **A**ug. in regula clericorū. deus q̄ habitat i vobis. etiā isto mō custodiet nos ex vobis. i. si alter sit sollicit⁹ de altero. **S**ecōdū pmittit eis grām viuificatē dicens (t viuifacet eum) credē. **A**bacuc. ii. **J**ust⁹ ex fide vivit. vel eū cōpātientē. **J**ah. iii. **P**ietas ad oia utilis ē p̄missionē bñs vite que nūc est t future. **T**ertio grāz cōsumantē cū additē (et bñt facit eū in ter.) id ē in p̄tī vīta. t quo p̄t bō esse beat⁹ in terra: p̄ spēm. **R**om. viii. **S**pe salvi facti sumus. ad **C**oll. ii. **J**ii quo t resurrexitib⁹ p fidem. ecce beatitudō re surrexitib⁹ per fidē. **Q**uarto liberatoz a petis que sunt ex suggestione diaboli. vñ seq̄tūr (t nō tradat eū in aiām inimicorum eius). i. in voluntatē t desideriū eoz licet qñq̄ tradat in manib⁹ eoz ad p̄batōdem. nō tamē tradit in volūtatez eoz que ē vt ad p̄tī p̄ducat. vnde **P**ob. i. **E**cce oia q̄ haber in manu tū sūt. t secūdo eiusdē. ecce in manu tua ē. nō dicit in volūtate. vñ volūtatem diaboli rep̄mēnt statim subiungit ibi verūtāmē aiām illi⁹ serua. **Q**uinto libratōdem a petis que sunt ex tentatōibus carnis. vñ dicit.

Bominus opem ferat illi super lectū doloris eius: vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Sup lectū do. cīus) caro eīm est lectus in quo delirijs dis solueris filia vaga. sed dñs imitendo dolorē t infirmitatem facit esse lectū doloris. t sic fert opa. q̄ sicut dicit **E**ccl. vii. **M**alitie vñ bore obliuionē facit luxurie matrone. et hoc ē quod seq̄tūr (vniuersum stratum cīus) id ē vniuersam carnis voluptatē (versasti) id ē pueristi in angustias et dolores. vel (versasti) id ē carnē q̄ prius spūi p̄erat ver fasti ut spūi subdita esset. **H**en. viii. **S**ub te erit appetitus tuus t tu dñaberis illius. (in infirmitate cīus) quā ei pro peer hoc cōrulisti. **L**oz. vii. **C**irtus in infirmitate p̄fici. p̄. **M**ultiplicate sunt infirmitates eoz. postea accelerauē rūt. hec etiā sex p̄t assignari sex operib⁹ miscōdie. de q̄bus **M**att. xxv. que notant bis versibus.

Celito. poto. cibo. redimo. tego. colligo. condō.

Doc vltimū quod septimū est nō habetur in Mat. s. sepe lire mortuos. sed in **T**obia sumit. de illo ergo q̄ facit opa miscōdie de quo expositū est (bētū q̄ intelligit sup egenū et pau.) dicit (dñs cōseruet eum) q̄z regit (vniuiscet) q̄z cībat (beatū facit) q̄z visitat (non tradat eum tē.) q̄z redimer. (open ferat illi) q̄z colligit (vniuersum stratum cīus versasti in infirmitate cīus) dando sanitatē q̄z concidit. **I**tē q̄z dicit nō. tīm (stratum) sed addit (vniuersuz)

Conandū q̄ multiplicē dicitur lectus siue stratus. t qđ liber versat dñs in infirmitate. videlicet caro dicit lectus ut dictum est.

Citem amo t̄p alium. **C**an. iii. **I**n lectulo meo p noctes quesui quē diligēt anima mea. q̄sūi t nō inueni. hunc lectulum versat dñs in infirmitate boīs. q̄z facit t̄p alia expēdi. **H**ob. ii. **P**elle pro pelle. t cuncta que habet homo dabit p anima sua.

Citem conscientia. p̄. **L**auabo p singulas noctes lectū meū. bñc versat dñs in infirmitate p confessionē. **E**ccl. viii. **I**n tpe infirmitatē ostēde p̄uersatōem tuam. **E**ccl. x. **I**n fine boīs denudatio opis illius. **L**ua. xv. **M**ulier q̄ perdidit dragnā. i. ḡam euerit domū t querit diligētē do nec inueniāt. **P**ositis illis boni q̄ promittit eis q̄ fidē cristi t cōpassiōne proximi habuerūt. prophetā nō de se p̄sumēt ad dei miscōdiam recurrēt. petens ea sibi nō suis meritis s̄ miscōdia dei dari. vnde seq̄tūr.

Ego dixi domine miserere mei: sana animam meam quia peccauī tibi.

Ego dixi t si ego ergo t vos alij dicere debetis qđ (domine) q̄ potens es (miserere mei) **G**ap. vii. **M**iserens omnī q̄ oīa potes. t in collecta. Deus q̄ omnipotētā tuā per cēdo maxime t miserēdo manifestas (sana aiām meam) tu q̄ es medicus aiārum t indigētā mīa t sanitatē (q̄ pecātū tibi). i. contra te. q. d. **M**iserere mei q̄ cōfiteor me miſerū (sana) q̄ cōfiteor me egrū (miserere) quo ad offense dimissiōē (sana aiām) quo ad seq̄lē p̄tē deletōem. **J**ere. xvii. **S**ana me dñe t sanabor. saluū me fac t saluū ero. cū autē dicit (sana) ostēdit q̄ nō est insanabilis plaga sua. si cut ecōtrario **J**ere. viii. **Q**uare ergo p̄cessisti nos ita ut nulla sit sanitas: et. **P**er. **I**nsanabilis fractura tua p̄fima plaga tua.

Inimici mei dixerunt mala mihi: qñ morietur et peribit nōmen eius.

Secōdū ps in qua xp̄s agens de sua passiōe loctur de crucifixib⁹ suis q̄ nō sup egenū intellexerūt. s̄ tīm egenū hominē eum putauerūt. Et p̄mo ostēdit eis malā voluntatē babuissē cū dicit (inimici mei) p̄. **Q**ui oderūt me gratis. **S**ecōdū ostēdit eoz falsitatē dices (dixerūt mala mihi) id est cōtra me. p̄. **L**ocuti sunt aduersum me lingua dolosa. t alibi. **D**osuerūt. i. deposituerūt aduersum me mala. p̄ boīs. **T**ertio oñdit roz crudelitatē qua mortē illi⁹ appetebant. cū subiungit (qñ moriet) supple dicētes (qñ moriet) p̄. **C**aptabūt in aiām iusti t sanguinē innocentē p̄demna būt. **Q**uarto oñdit eoz iniūciā quā nō tīm mortē eius p̄curare t memorā noīs eius delere volebāt. vñ addit. et dicētes hoc (qñ peribit nōmen eius) de his duob⁹ **P**ere. vii. **C**ogitauerūt sup me p̄silia dicētes. **M**ittam? lignū in pāne eius. ecce de morte. Et eradam⁹ eum de terra viuētiūz

Allegorice
de xp̄o t suis crucifixis
ouibus.

ii 2

Psalmus

et nomen eius non memoretur amplius. ecce de nomine ab soluōe. quanto ostendit eorum perditōem. cū dicit.

Cet si ingrediatur ut videret: vana loquebatur cor eius cōgregauit iniquitatē sibi

Let si ingredie. alioq̄ familiarē se simulans ad hoc scilicet (ut videret) id ē exploraret libertatē meā vidēs si posset me reprehensiblē inuenire (vana loquebāt) cum illis q̄ dixerūt Matth. xxii. Scimus q̄ verax es t̄ viaz dei in veritate doces t̄c. t̄ video hec esse vana t̄ non vera constat. q̄ (q̄ cor eius) id ē ipse in corde suo (cōgregauit iniqtatē sibi) vnde in p̄o. Mēntita est iniqtas sibi. t̄ cōgregata iniqtate in corde.

Egrediebas foras t̄ loqbatur in idipm.

Legredie. fo.) ad p̄incipes vt p̄dītōem p̄ageret: hoc p̄cipue Jude p̄uenit. de quo dī Job. xii. Q̄ cū accepisset bucellā exiuit p̄tinuo (t̄ loqbatur in idipm) vanitates. i. loqbatur vana t̄ falsa. vel (in idipm) iniqtatis. i. iniqtatē quā cōcepit in corde effudit in locuōe. vñ de iuda dī. Matth. xxvi. Q̄ abiit ad p̄incipes sacerdotū t̄ ait illis. Quid vultis mibi dare t̄ ego vobis cū tradā. sed ne soli iude impūtetur: ecce quod sequitur.

Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabāt mala mihi.

Aduersus me susur. nō unus tm̄ sed (oēs inimici mei) inde. t̄ norāne bīc tria eorum mala. s. occulta detractio cum dicit (susurrabāt) sc̄ vñis in aure alteri maligna cogitatio. cū addit (aduersum me cogita. mala) Job. xj. Ab illa die cogitauerūt ut interficerent eū (mala) dico (mibi) fin̄ opinionē eorum qui putabāt malum mibi facere. s. sibi potius faciebant vel cogitabāt mibi. i. ad vtilitātē meam. quia inde crevit fractus ecclēsie. Tertio notaē eorum consipratio cum sequitur.

Verbū iniquū cōstituerūt aduersum me: nūquid q̄ dormit nō adiūcet ut resurgat.

Verbū iniquū Mat. xxvi. Cōsiliū fecerūt vt iustum dolō teneret t̄ occideret (verbū) p̄tra verbū dei (iniquū) contra ip̄am cōstatē (statuerūt) p̄tra iudicē (cōstituerūt) q̄ in malo p̄uenerūt (aduersum me) veritatē ipsi aduersarij veritatis. sed nunq̄d poterūt p̄ualere t̄ quod intendūt p̄gere. nō quia licet moriat q̄ bō est. t̄i nō peribit nomē ei⁹ quia resurget eo. q̄ deus ē. hoc est q̄d sequit (nūq̄d q̄ dormit) id ē ip̄us q̄ morit (nō adiūcet ut resurgat). q. d. adiūcet ut resurgat. Due enim negatōes relinquit affirmatōem. Dicit autē mōr̄s christi dormitio. p̄ter multa. Primo q̄ fuit voluntaria sicut dormitio. Esa. lii. Oblatus ē q̄ ip̄e voluit Job. iiiij. Ego p̄tētem habeo ponendi animā meas t̄ itē sumendi eam. Secdo quia ad horā detentus fuit in morte. sicut bō ad horā detinet in somno. p̄s. Nō derelinques aiam meā in inferno. nec dabis sc̄tū tuū viderē corrupțōem. Tertio q̄ sicut corpus dormiēt desstitutū videatur t̄ sine regimine. sic corpus xp̄i mysticū q̄d est ecclā in morte xp̄i desstitutū videbāt. zach. xiiij. Percute pastorem t̄ disp̄genēt oues gregis. Quarto q̄ sicut p̄ somnū melioratur corp⁹. sic ecclā p̄ morem xp̄i. Lu. vii. Baptismo habeo baptisari sc̄ morte t̄ quō coactor vñq̄ dī p̄ficiatur. q. d. cū p̄ficiēt dilatabor in ecclēsie. p̄ter hoc dicit August. Dormit adā ut fiat euā. moriēt xp̄us ut fiat ecclā. dormienti ade fit euā. de latere mortuo ip̄us peccat latus lancea. vt fluant sacramēta q̄bus fiat ecclā. h. etiā posset p̄ se assignari. Quinta rō qui ergo sic dormit (adiūcet ut resurgat) t̄ signātē dicit (adiūcet). q. d. mori fuit ei p̄ncipale. alia autē achacentia vel crucifixib⁹ suis p̄ncipaliter. t̄ folium cura fuit ut moreret. ip̄e autē ip̄is nōlentib⁹ adiūcet resurrectōem dicit (q̄ dormit t̄c). sed nū q̄d cb̄ste dormisti: ita etenim dicit xp̄s.

Et enīm bō pacis mee in quo sperauit: qui edebat panes meos magnificauit super me supplationem.

Bō pacis mee t̄c. q. d. vere mortu⁹ fui: q̄r iudas tradi-

tur p̄ctū iude multis mōis. P̄uo q̄r xp̄s erat ei pacificus. t̄ ideo nequus fuit cū tradere. q̄d notaē cū dicit (bō pacis mee). i. cū quo ego pacē habebā. l3 ip̄e mibi nō ita. p̄s. Si inimicus me⁹ maledixisset mibi sustinuisse vñq̄ t̄c. Se-

cūdō q̄ familiaris. q̄d notaē cum addit (in q̄ sp̄au) id est s̄pare potui vel debui. fm̄ vñsum cōcēm eorum q̄ in suis familiarib⁹ confidūt. Tertio q̄r benefic⁹. vnde dicit (q̄ edebat panes meos) ad Iram. vnde dixit Luc. xxij. Ecce man⁹ tra dentis me meci⁹ est in mēsa. In p̄mo reclarūt iudas de infidelitate. In secūdo de decepcōis fraude. In tertio de seditione. Talis ergo dicit xp̄s (magnificauit sup̄ me sup̄ plantatōem). i. prodictōem occultā. magna cūm fuit ip̄a p̄ditio s̄ magnificata fuit. q̄r a tali facta ē qui sic videbatur amic⁹ t̄ familiaris eius. Et notađū q̄ p̄ter multas cās

voluit xp̄s tradi ab eo q̄ videbāt esse amicus illi. p̄ris

Rō est ne bō ponat spēm suā in boie. Jere. xvij. Maledic⁹. q̄ confidit in boie t̄ q̄ ponit carnē brachium suū. Sedā ne bō credat se boi Job. ii. Ip̄e autē iesus nō credebat semet ip̄m eis: eo q̄ ip̄e nosset oēs t̄c. Jere. xij. Frēs tui t̄ domi p̄ris tui ip̄e etiā pugnauerūt aduersus te t̄ clamauerūt p̄te plena voce ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona.

Zercia rō est vt bō xp̄ianus discat p̄secutōem sustinere nō solū ab inimicis s̄ a domesticis. Job. xv. Nō est seru maiōr dño suo. si me p̄secuti fuit: t̄ vos p̄leq̄nt. Quarta est vt bō ab amicis t̄ familiarib⁹ suis sibi caueat. Eccl. vi.

Ab inimicis tuis separa t̄ ab amicis tuis attende. Mich. vii.

Ab ea q̄ dormit in sinu tuo custodi claustra oīs tui. et ibidem. Nolite credere amico: et nolite cōfidere in duce.

Quinta est vt oñderet q̄ domestici efficaciores sunt ad docendū. Grego. Cū diabolus se p̄p̄is viribus nībū aduersum nos. p̄ficere cōspicit p̄ linguis nobis adberentū fuit. Nero. Nulla p̄stis efficacior ad nocendū q̄ familiaris inimicus Mat. vii. Inimici bonis domestici eius.

Moraliter dicit vir iustus (inimici mei) s̄c̄ mūdūs. a. ro. demonia. (dixerūt in mala mibi) suggestedo: mūdūs sug-

gerit auaritiam. caro gulam t̄ luxuria. diabolus sup̄biam inuidiā t̄ iram. et ad qd̄ (dixerūt) hec (mala mibi) vt me ad mortem peti traherent. vñ seq̄tūr (qñ moriet) q. d. hec dicebant sibimet de me. (qñ moriet) p̄ p̄ctū. t̄ peribit no-

men eius quod scriptū est in celo. Et notandum q̄ duo sunt bōi necessaria. sc̄ bona vita. t̄ bona fama. t̄ hec duo conant inimici penit⁹ extingueare. t̄ ideo dicūt (qñ morietur) quo ad vitā (et peribit nomē eius) quo ad famā. Ec-

cle. xlj. Bone vite nūcūs dierum. Bonū autē nomē pma- nebit in eū. t̄ ibidē curam habe de bono noīe. s̄ ecottrario de malis dicit Esa. xiiij. Perdā babylōis nōmen. i. anime peccatricis (t̄ si ingrediat) hūc vñsum sic exponit August.

Curiosus quisq̄ tūc. q. ad videndū ingredit qñ alienū se- cretū sagaci studio p̄scrutat vana loquitur. qñ vt min⁹ pos-

sit esse suspectus eos a q̄bus caueri nō vult se diligere sun-

git. deinde iniqtatē cōgregat q̄ libere admittit quicq̄d reprehensibile videt in corde coaceruat. Exponit de visita toribus q̄ ingrediunt̄ videre ecclēsias t̄ loquitur vana. q̄ de diuitijs t̄ solis t̄ palib⁹ faciūt mentēm. t̄ postea con-

gregat iniqtatē māmonā iniqtatis. Abac. ii. Cib q̄ con-

gregat auariciā domui sui. t̄ bene dicit (cor eius) hec q̄ om-

ne vitū iō dicit infra: diuitie si affluat nolite cor appone-

re. t̄ si quādoq̄z licet manū apponere (egrediebas foras)

qui ingressus ē ad explorādū. egredie ad retrahendū. q̄ em̄ de corde suo cōgregauit de mālo alterius: tacere nō p̄t. q̄ sicut dicit Mat. xij. Ex abundātia cordis os loq̄t.

t̄ sicut bonus bō de bono thesauro p̄fert bona. vt ibi dici-

tur. similiſ mālus homo de mālo thesauro p̄fert māla. Ec-

cle. xij. Facie vñi p̄tūtū fatūs tanq̄ gemū part⁹ infan-

tis. sagitta infra femorū canis. sic verbū in corde stulti. ca-

nis em̄ nūc̄ est in pace donec sagittā extrahit de femore

sic detractor non quiescit donec mālis q̄d in corde suscepit

de alio exterius effundēs euomat. vñ dicit (et loqbatur in

idipm) id ē de hoc ip̄o vel iterato. vel simul cū alijs detra-

ctoribus q̄d sit p̄cipue in cōiuīs diuitiū. vñ Prover. xxiij.

Noli esse in p̄iuīs potatorū nec in p̄meſatōib⁹ eorum q̄ car-

Mors xp̄i
dī dormi-
tio q̄tuo-
respectib⁹

Jude p̄cī
grauiſſimū
fuit propter
tria.

bant oēs inimici mei). prius est detractor⁹ susurrare. unde
 i. Ro. Susurrones detractores deo odibiles Eccli. xxviii.
 Susurro ⁊ bilinguis maledictus Eccli. xxj. Susurro coin-
 quabit animā suā. qđ aut̄ sequit (cogitabant mala mibi)
 p̄cedat susurru. prius est em̄ cogitare ⁊ post susurrare sed
 p̄posterando ordinē dat intelligi eoz pueritatem. file Exo.
 i. Dia quecūq; p̄cepere nobis dñs faciemus ⁊ audiemus
 hec ergo dicta sunt de detractorib;. Or aut̄ sequit de ad-
 ulatoribus exponendū est (verbū iniquū cōstituerunt ad-
 uersum me) ⁊ qđ sit illud verbū subiungit (nunqđ qđ dor-
 mit nō adiicit ut resurgat) dicunt enim adulatores dñe ad-
 buc sat̄ pniāz facit ⁊ bene potestis mō biberet comedere
 ⁊ cetera facere. vos est̄ adhuc i. uenis qñ fenerit. tūc fa-
 cietis pniāz. hoc melius exprimit alia līra que sicbz (verbuz
 diaboli infundebāt sibi) verbū diaboli fuit: nequaq; mori
 emini. ⁊ mō p̄ adulatores qđ sunt organa e. us. dicit nequa
 qđ adhuc mouemini: s̄ restat vobis magnū tēpus. primo
 ad peccatum. ⁊ postmodū ad pniām faciendū. ⁊ h̄ est qđ
 dicunt (nunqđ qđ dormit) p̄ peccatum (nō adiicit ut resur-
 gat) p̄ pniām. q. d. immo resurgent: ⁊ hoc est (verbū iniquū)
 qđ ita decipiunt hominem: ⁊ in peccato suo faciunt en̄ mori ante
 qđ resurgat. vii Esa. xxiiij. Grauabit eā iniqtas sua ⁊ cor-
 ruct ⁊ nō adiicit ut resurgat. de isto somno dicit Eph. v.

H Surge qđ dormis ⁊ exurge a mortuis nec differendum ē qđ
 iam hora est nos de somno surgere. ⁊ qđ sunt qđ hoc faciūe
 declarat dicens (etiam hō pacis mee) ut vicini (in qđ spe
 rabā) ut cōsanguinei ⁊ amici hui⁹ mundi (qđ edebant pa-
 nes meos) ad līram sc̄z cōmensales. (magnificauit super
 me supplātorē) id ē magis qđ inimici me supplātauit
 sicut iacob supplātauit esau qđtum ad hoc qđ supplātor⁹
 hereditatē amittit. sed nō qđtum ad hoc qđ ea supplātor⁹
 acq̄rit. isti aut̄ domestici auferunt hereditatē eternam: nō
 tamē eam sibi acqr̄tūt de pōt ei dici illud Matth. xxiiij.
 Ach vobis qđ clauditis regnū celoz ante hoīes: vos enim
 nō intratis nec introcites sanctis intrare Eccli. xx. Homi-
 ni satuo nō erit amicus. ⁊ nō erit grā in bonis illi⁹ qđ edē
 panem illius false lingue sunt ⁊ recte suppolatātē qđ in car-
 nis voluntatib; moriunt. Pēs em̄ est affectus planta finis
 est voluntatis. sub planta est caro mortua. ⁊ ipsi in carne
 mortua terminant suam voluntatē.

Panis bo-
nus multi-
plic.

Hotādūm etiā qđ ē panis bonus ⁊ panis malus.
Ad litterā. Esa. xvij. Frange esurienti panes tuū. Deut.
 viij. Mō in solo pane viuit hō.
Cōpia trinitas. Luc. xij. Amice accōmoda mibi tres panes
 Matth. vi. Panem nostrum supersubstantialem da nō
 bis hodie.
Corpus xp̄i. Job. vi. Ego sum panis viuus. Jerem. xij.
 Mittamus lignū in panem eius.
Ecclēsia. i. Lōr. r. Unus panis multi sumus.
Anima. Osee. ix. Panis eoz anima ip̄ozum.
Scriptura sacra. Esa. lv. Quare appenditis argētū ve-
 strum et nō in panibus. Trenor. viij. Paruuli petierunt
 panem.

Quinq; libri moysi. Job. vj. Est puer vnuis hic qui ha-
 bet quinq; panes ordeaceos. per quem significat moyses
Apōstoli. Lem. xxiij. Coquē duodecim panes qđ singu-
 li babeant das decimas.
Penitētia. iij. Regū. xix. Ecce ad caput panis subcineri-
 cius. ⁊ infra. qđ cūterē tanq; panē manducabā.
Charitas. Luce. ri. Si petierit panem nunqđ lapidē da-
 bis illi. Esa. xxiiij. Panis eius datus est aque ei⁹ fideles.
Robur p̄dicatōnis. infra. Omne firmamentum panis
 contribuit. Esai. iii. Afferet dñs om̄e robur panis ⁊ c.

Refectio cōtemplatōis. Esai. xxr. Dabit ei dñs panem
 arctum ⁊ aquam breuem. Hān. x. Panem desiderabilem
 nō comedи.

Beatitudō eterna. Gen. xlrx. Asser pinguis panis eius

Luce. xiij. Beatus qđ manducabit panem in regno celoz

panis malus multiplex.

Heresis. Prover. ix. Panis absconditus suauior.

Mendacium. Proverbio. xx. Suavis est homini panis

mendaci⁹.

Delectatio carnalis. Job. xx. Panis eius in vtero illi⁹
 vertetur in fel aspidum intrusus.

Audiutorii ad malum. Josue. ix. Panes calidos sump-
 sanus.

Hypocrisis. Osee. viij. Estraym factus est subcinericus.
 panis qđ nō reuersat. Luce. xij. Attende a fermento pba-
 riseoz quod est hypocrisis.

Tu autem domine miserere mei ⁊ resusci-
 ta me: et retribuam eis.

Tercia ps in qua xp̄us post p̄dictas tribulatōnes quasi
 auis ad nūcum recurrens: orat p̄tem ⁊ petit suam resurre-
 ctōem. q. d. illi ita fecerūt (tu autem dñe) pater (miserere
 mei) boīs qđ in predictis miseriis sum (⁊ resuscita me) glo-
 riosa resurrectōne: postea petit vteōem inimicor̄ dicens.
 (et retribuam eis) sc̄z iudeis. Bm̄ hanc lectōem retribuam
 est operatiū modi: vel pōt esse indicatiū. ⁊ tūc est p̄missio:
 (retribuam) in p̄nti ut disp̄gant per Tyti ⁊ Celsasanum
 ⁊ in futuro ut dannent: nisi cōuersi fuerint. ⁊ ppter hoc
 ben̄ dicit (retribuam) quasi tribū in p̄nti. s̄ retribuaz in
 futuro. Habito de vteōne qđtum ad exteriorē penam. sub-
 iungit de cōfusione eoz qđtum ad interiorē dolorē. **G**n̄ de dicit.

In hoc cognoui quoniā voluisti me: quo
 nā nō gaudebit inimicus meus sup me.

Doc duplīciter pōt legi. Num̄ sic (cognoui qđ nō gau-
 debit diu inimicus meus) iudeus (sup me) qđto em̄ letio-
 res fuerūt iudei de more xp̄i. cōtōmagis cofusi fuerunt et
 dolentes de resurrectōe ip̄ius. cognoui dico: s̄ p̄ qđ experi-
 mentū in hoc (qđ voluisti me) id ē cōplacuit tibi int̄m qđ
 nō relinq̄res me in voluntate eoz: vel sic (cognoui) id ē
 alios cognoscere feci b (qđ voluisti me) id ē dilexisti. p̄ qđ
 te feci p̄gnoscere in hoc (qđ nō gaudebit inimic⁹ sup me)
 quasi dicat. p̄ hoc qđ resuscitasti me ⁊ eripuisti de manu ⁊
 de om̄i expectatōe plebis iudeoz p̄gnauerūt fideles quia
 tu me dilexisti. Facta mētē de sua resurrectōe ponit eas
 sam illius. s. qđ innocens passus ē. vnde seq̄tur.

Ame autem ppter innocentia suscepisti et
 cōfirmasti me in cōspectu tuo in eternū.

Propter innocentia q. d. nō in merito suscitasti me (afit)
 pro sed (s̄ propter innocentia) quā licet pena nocentū su-
 stinere habui (suscepisti me) de sepulcro ⁊ susceptus cade-
 re nō p̄misisti (s̄ et cōfirmasti me) gloria impassibilitatis ⁊
 imortalitatis nō ad horam (s̄ in eternū) id ē in eterna bea-
 titudine qđ est in aspectu tuo. vel (cōfirmasti me) ut esset
 (in cōspectu tuo in eternū) sequit p̄clusio laudatiua.

Benedictus dominus deus israel a se-
 culo et in seculum fiat fiat.

Benedictus dñs) ⁊ est vox christi grās agētis de sua re-
 surrecōe. vel vox p̄bete vel ip̄ius ecclēsie ip̄i xp̄o congra-
 tulantis. ⁊ p̄ resurrectōe illius ad quā nostra sequit̄ grās
 referentis. Dicit ergo (benedictus) sit (dñs) nō terrenus:
 sed (deus est pater) id ē credentiū populor̄ qđ deum p̄ si-
 dem cōtemplātur. ⁊ hoc nō ad tēpus. s̄ (a seculo) id ē ab
 initio (⁊ in seculo) futurū quasi in h̄ seculo. ⁊ in futuro si-
 ne fine (fiat fiat) geminatio inuit certitudinē de re deside-
 rata ⁊ desiderij magnitudinē in desiderante. In hebreo
 habeat (amen amen) Bm̄ Hiero. qđ bunc librum in quatuor
 divisiones partit. hic terminat primus liber. **M**oraliter.
 debet dicere peccator supplanteis (tu autem dñe misere-
 re mei) quia miser sum. (et resuscita me) qđ mortu⁹ sum.
 (resuscita) dicit nō tūs suscita. q. d. iam als suscitasti me et
 morti me iterum dedi reuertens ad vomitū. vnde iterum
 (me resuscita ⁊ retribuam eis) inimicis sc̄z illis trib⁹. mū-
 do. carni. dlabolo. qbus retribuit penitens cū de illis i pe-
 nitentia vñ dictā sumit. de carne p̄ ieiuniū. de mundo per
 elemosynas ⁊ mundi cōtempū. de dlabolo p̄ orōnem et
 fraternū amōrē. Tobie. xij. Bona ē oratio cū ieiuniū ⁊ ele-
 mosynas magis qđ thesauros aurī cōdere Matth. xvij.
 Hoc genus demonior̄ nō ejic̄ nisi per orōnē ⁊ ieiuniū.
 Vel sic (miserere mei) id ē libera me de statu miserie. (et

Psalnus

resuscita me) id ē da mībi statū grē (et retribuā eis) id est
de mībi statū glōrie vt eos iudicē tecum. Facta petito
ne cōuertit se ad grām acōēm de bñficiis iam an collatis
vnde dicit in hoc (qñ voluisti me) cognoui) qñ nō gaude
bie inimicus meus) finaliter (sup me) qz securus peto tuā
misericordiā lict reuersus fuerim post pñiam iterum ad
peccatū. qz ex hoc qz iam als dignat̄ es me suscipe ad pe
nitēia. ppendo qz etiaz adhuc me suscipies: t̄ ita (nō gau
debit inimicus me) diabolus (super me) cuz me recepe
ris ad penitentiā. Nich. vii. Ne leteris inimica mea sup
me qz cecidi surgam irā domini porcabo qñ peccavi ei. t
sic in hoc versu grās referendo de an collatis beneficis p
hoc inducit munificū largitorē ad danda ampliora. vnde
iam quasi suscepto eo qd postulat subiungit (me autē prop
ter innocentia) recuperandaz (suscepisti) manu misericor
die ad penitentiā volens me pducere ad illuz montes tuū
in quē nullus ascendet nisi innocēs. ps. Quis ascēdet i mō
tem dñi aut qz stabit in loco sancto eius. innocēs manub
tē. Job. xxi. Saluab̄ īnocēs: saluab̄ autes mōditia
manū suarū. (et cōfirmasti me) vt de cetero nō reinci
dā in peccatū. vt sum (i cōspectu tuo īeterñ) id ē in om
nib⁹ diebus vite mee tibi placeā. fm istam huius dñs ex
positoem habeb̄ quedā collecta in quadragesima qz ta
lis. Deus īnocētē institutor t̄ amator dirige ad te tuorū
corda seruoz vt spūs tui seruoz cōcepto t̄ in fide inueni
tur stabiles t̄ in opere efficaces: vel de futuro pōt legi (me
autē ppter īnocētē) vite mee (suscepisti) id ē suscipies
ad gloriā (et cōfirmasti me) id ē cōfirmab̄ (i cōspectu
tuo vt te fr̄iar t̄ in te delecter. Prover. viii. Delectabor p
singulos dies coram eo. (īeterñ) id ē sine fine. qz em ibi
suscepieſ iam de cetero nō timebit lapsū. ppter hoc dici
tur in. ps. ad ecclēsī triumphantē que iā ibi suscepta ē. Lau
da bierusalē dñm lauda dñm tuū syon. Quoniā cōfortauit
seras portaz tuaz tē. t̄ post. Qui posuit fides tuos pacē
multo fortius menz qz seing in fūribus. t̄ in Merchia so
let esse guerra. Istū versuū debet dicere qlibet plāt⁹
(me autē ppter īnocētē suscepisti) in plātōem. Multi
em sunt quos deus nō suscipit ad plātōem. s̄i s̄i cam
assumūt demētientes apostolū qz dicit Heb. v. Nec quis
qz sumit sibi honore: s̄i qz vocatus est a deo tanqz Aron.
sed nunqz mentis apostolus. nō: s̄i vere qz assumit sibi ho
norem nō est quicqz. qz dum se aliquid magnum facere atē
tat. socium se facit illius qz nō est qz se aliquid magnum vo
luit facere dicens. in celum cōscendam super astra celi ex
altabo solium meū. sed cōbo in monte testamenti. Esa. xiii.
Et ad nibilum redactus est. vnde ibi sequit̄. Ut rūtamen
ad īfernū detrahēr̄ tē. t̄ post quasi cadauer putridum
nō babebis cōsortium. t̄ qz multi tales hodie sunt in plāt
onibus. pōt dici de illis illud Job. xviii. Habitēt in taber
naculo eī sez r̄hi. i. in ecclēsia soz̄ eius qz nō est. quare au
tem suscipiant̄ a domino: ostendit cum dicit (propter ī
nocētē) vnde cum peccator sit prelaus costat qz a do
mino nō suscipit. plēriqz etiam a domino suscipiuntur t̄ in
nocētes sunt. quādo suscipiuntur ad plātōem. sed in pre
latōne malī sunt. t̄ tales nō possunt dicere id qz hic seq
etur (et cōfirmasti me in cōspectu tuo īeterñ) qz domin⁹
projicit a suo cōspectu. de hoc habemus exemplū in saul.
quem propter īnocētē suscepit dominus. sicut dicitur
i. Regū. xv. Nonne cū parvulus es̄ in oculis tuis. caput
in tribubus israel factus es. sed nō (cōfirmauit eum in cō
spectu suo) eo qz ille malus factus est. Unde in eodem ca
piulo dicit ei Samuel. p eo qd abiecisti sermonem dñi:
abiecit te domin⁹: quo Petrus significat qui introduceſ
est p Jobānem in domum pncipis sacerdotiū. s̄ ibi cum
ancilla ad ignem dominū negauit Matth. xxviij. Qui autē
hec que precedūt fecit domin⁹ nō debet ingratius esse. sed
grās deo referre dicens quod seq̄itur (benedictus domū⁹
deus) tē. (benedictus) qz benefactor (domin⁹) qz seruoz
protector (deus) cultor erudit̄ (israel) speculatorum
gloria (a seculo) qz thalium largitor (in seculum) qz eter
nor. pmissor (fiat) pō bñficiū creatōis (fiat) pō bñficiū re
creatōis Job. xii. Edicēte deū celi corā oīb⁹ vinētib⁹ cō

sitemini illi qz fecit nobiscuz misericordiā suā. bñlie Nobiscuz
faciat misericors t̄ miserator dñs. Amen.

Psalmus XLI
Q fontes aquarum: ita desiderat anima
mea ad te deus.

Ctitulus. In finem intellectus filiū chore) in precedē
ti psalmo egit de fide. t̄ qz fides sine charitate mortua est;
ideo bene seq̄itur iste psalm⁹. in quo agit de charitate. t̄ est
sensus tituli talis. (intellectus) bui⁹ psalmi qz de charita
te tractat: dirigens nos (in finem) id ē ad xp̄um diligendū
cōenit (filiū chore) id ē imitatorib⁹ crucifixi. qz sicut dici
tur Job. x. Maiores hāc dilectōem nemo habet vt ani
mam suā ponat qz pro amicis suis. in B psalmo Loquit̄
fidelis solum dñm sitiens amicitia de qua loquit̄ est chari
tas. Intentio est monere ne desiderium tpale preferatur
desiderio eternae vite. Modus bipartitus est psalm⁹. Pri
mo ostendit vir iustus desiderium suum ad deum esse.
Secundo spe dei cōfortat sensualitez suam contra p̄tura
batōes ibi (quare tristis es anima mea) agēs ergo de cha
ritate qz desiderare est p̄mus motus charitatis a deside
rio incipit dicens (quēadmodum desiderat tē.) Moran
dum qz in glosa dicit qz ceruus caligantib⁹ oculis extrahit
serpentē a cavernis suis naribus quē cum comederit p̄ti
nus currat ad fontem t̄ bibit. t̄ deinde projicit cornua t̄ to
tus īmitatur. Sicut ergo ceruus desiderat bauſto vene
no venire ad fontem aquarū. ita anima fidelis bauſto
peccato. i. renocato ad memoriam desiderat venire ad
deum t̄ venit ad fontem penitētē in quo refrigerium in
uenit contra peccatum. Compatur ergo vir iustus ceru
Proprie
tates ceru
puerices
Viro iusto
Silvester sapidus viuare Versus.
lox sine cauda pes durus. fulvusqz pil⁹. venatio fetus. Pu
gnat ob vrozes fusā pinguedine squalens. surdus demis
sis bñ recti aurib⁹ audit. Hec p̄ticates competitū viro iu
sto. Ipe em dñe portat. fm illud Gal. vi. Alter alterius
onera portate. t̄ bñ natans in hoc mari magno t̄ spacioſo:
quod est mundus. Item iustus vorat ydros. i. peccata an
nihilat. O see. iii. Peccata populi mei comedent. Itē cor
nua mutat. fm illud Rom. vi. Sicut exhibuitis membra
vestra seruitie īmūnditie et īnūtati ad īnūtatem. ita nunc
exhibete membra vestra seruire iusticie in sanctificatōem.
Esa. xl. Qui sperant in domino mutab̄t fortitudinē. Itē
cez iusti obsecit. i. magis t̄ magis in bonis solidatur. Huz
em fuit cor apostoli cum dixit. viii. ad Roma. Certus sum
qz neqz mors neqz vita tē. poterat nos separare a charitate
ab̄isti. et. v. ad Rom. Gloriamur in tribulatōib⁹. Item
iustus salit ultra spinas diuinitarum t̄ lutum vel souē lu
prie. Esa. xxxv. Tunc saliet sicut ceruus claudus. Item
iustus sicut dicitur hic. Item iuuenescit sicut dicitur
iii. Renouamini spiritu mentis vestre. Col. iii. Eropolian
tes vos veteres hominē. infra. Renouab̄t vt aquile iuue
tus tua. Item iustus est silvester. id est in montibus excel
sis habitans. infra. Montes excelsi ceruus petra refug
um berinacij. Item est sapidus. Ecclesiastic. xliv. In
omni ore quasi mel indulcab̄t memoria eius. Item est vi
uax quia vita contēplativa hic incipit t̄ nunqz desinit. Sa
pien. v. Justi autem impetuū vident. Item est velox. Ec
cle. xxxi. In omnibus operibus tuis esto velox. Item est si
ne cauda. i. sine operculo peccator p̄ hypocritam. i. Pe. ii.
Neqz velamentū habentes mālitie libertatem. Item ba
bet pedem durum. i. affectum soliduz. Abacuc. iii. Ponet
pedes meos quasi ceruoz. Item habet pilum fulvū. id est
carnem pallidam. fm qz dicit poeta. Pallcat omnis amas
hic est color aptus amanti. Matth. ix. Jobānes era ve
stitus pilis cameloz. Item iustus ē venatio diaboli t̄ ma
lorum hominū. Eccl. viii. Venatio leonis onager in bere
mo sic pascua sunt divitium pauperes. Item multos habet
factus. i. multa bona opera quorum matres sunt virtutes.

De platis.

Istū versuū debet dicere qlibet plāt⁹
(me autē ppter īnocētē suscepisti) in plātōem. Multi
em sunt quos deus nō suscipit ad plātōem. s̄i s̄i cam
assumūt demētientes apostolū qz dicit Heb. v. Nec quis
qz sumit sibi honore: s̄i qz vocatus est a deo tanqz Aron.
sed nunqz mentis apostolus. nō: s̄i vere qz assumit sibi ho
norem nō est quicqz. qz dum se aliquid magnum facere atē
tat. socium se facit illius qz nō est qz se aliquid magnum vo
luit facere dicens. in celum cōscendam super astra celi ex
altabo solium meū. sed cōbo in monte testamenti. Esa. xiii.
Et ad nibilum redactus est. vnde ibi sequit̄. Ut rūtamen
ad īfernū detrahēr̄ tē. t̄ post quasi cadauer putridum
nō babebis cōsortium. t̄ qz multi tales hodie sunt in plāt
onibus. pōt dici de illis illud Job. xviii. Habitēt in taber
naculo eī sez r̄hi. i. in ecclēsia soz̄ eius qz nō est. quare au
tem suscipiant̄ a domino: ostendit cum dicit (propter ī
nocētē) vnde cum peccator sit prelaus costat qz a do
mino nō suscipit. plēriqz etiam a domino suscipiuntur t̄ in
nocētes sunt. quādo suscipiuntur ad plātōem. sed in pre
latōne malī sunt. t̄ tales nō possunt dicere id qz hic seq
etur (et cōfirmasti me in cōspectu tuo īeterñ) qz domin⁹
projicit a suo cōspectu. de hoc habemus exemplū in saul.
quem propter īnocētē suscepit dominus. sicut dicitur
i. Regū. xv. Nonne cū parvulus es̄ in oculis tuis. caput
in tribubus israel factus es. sed nō (cōfirmauit eum in cō
spectu suo) eo qz ille malus factus est. Unde in eodem ca
piulo dicit ei Samuel. p eo qd abiecisti sermonem dñi:
abiecit te domin⁹: quo Petrus significat qui introduceſ
est p Jobānem in domum pncipis sacerdotiū. s̄ ibi cum
ancilla ad ignem dominū negauit Matth. xxviij. Qui autē
hec que precedūt fecit domin⁹ nō debet ingratius esse. sed
grās deo referre dicens quod seq̄itur (benedictus domū⁹
deus) tē. (benedictus) qz benefactor (domin⁹) qz seruoz
protector (deus) cultor erudit̄ (israel) speculatorum
gloria (a seculo) qz thalium largitor (in seculum) qz eter
nor. pmissor (fiat) pō bñficiū creatōis (fiat) pō bñficiū re
creatōis Job. xii. Edicēte deū celi corā oīb⁹ vinētib⁹ cō